

LAZARUS

AF DAVID BOWIE + ENDA WALSH

INSPIRERET AF ROMANEN *THE MAN WHO FELL TO EARTH* AF **WALTER TEVIS**

at
AARHUS TEATER

// Turn and face the strange //

Af Jan Poulsen

Han er især elsket som sanger og musiker, men DAVID BOWIE kendte ingen kunstneriske grænser og både turde og kunne mere end de fleste. Derfor er hans betydning så kolossal

"Jeg voksede op og lyttede til og fulgte popgeniet David Bowie. Han var en mester i at genopfinde sig selv og gjorde altid det rigtige. Et kæmpestort tab," tweetede David Cameron i minutterne efter, at det mandag morgen den 11. januar 2016 kom frem, at David Bowie var død dagen før, 69 år gammel.

Den konservative britiske premierminister var lige så chokeret over den frygtelige nyhed som alle os andre. Bowie død? Var han da ikke udødelig?

Ingen ud over den nærmeste familie og nogle få, tætte venner vidste, at han var alvorligt syg og havde gået med diagnosen 'uhelbredelig leverkræft' i et par måneder. Men død? Og så lige på dét tidspunkt, blot nogle dage efter at han havde udsendt et nyt album, *Blackstar*, der havde fået fantastiske anmeldelser verden over. Ja, flere kritikere omtalte ligefrem pladen som "en af hans bedste".

FORTID SOM FREMTID

Blackstar blev Bowies sidste album, men ikke hans sidste værk, for sideløbende med indspilningen af pladen og i tiden derefter arbejdede han på musicalen *Lazarus*. Ikke meget slap ud om dette, mens arbejdet stod på, bortset fra at han havde allieret sig med den irske forfatter Enda Walsh, og at stykket var inspireret af Walter Tevis' science fiction-roman fra 1963, *The Man Who Fell To Earth*. En bog, som David Bowie kendte særdeles godt, da han havde spillet hovedrollen i Nicolas Roegs filmatisering, der fik premiere her i landet i juni 1976. Og så forlød det også, at Bowie ingen planer havde om at spille med i *Lazarus*, men at han til gengæld ville komponere helt ny musik såvel som omarrangere flere af sine gamle numre til forestillingen.

Det var ikke nyt for Bowie at besøge sin fortid; det havde han gjort flere gange i sin karriere, der tog sin begyndelse helt tilbage i 1962, hvor han spillede saxofon i et band i London. Han genbesøgte typisk fortiden ved at genindspille en af sine gamle sange, men han holdt også af at sende mere eller mindre subtile hilsener til tidligere indspilninger i nye værker.

Det var især tydeligt på comeback-lp'en *The Next Day*, der udkom i 2013 efter ti års pladepause; foranlediget af en alvorlig hjertesygdom i 2004, som tillige betød, at han holdt helt op med at turnere og stort også med at optræde. Lp'en bød på adskillige lyriske og musikalske referencer til fortiden, som Bowie også omfavnede i flere af pladens musikvideoer, lige som albumcoveret er et "remix" af det gamle cover til lp'en *Heroes* fra 1977.

Det var godt fundet på, for i en hurtig og troløs musikbranche, hvor morgendagen konstant kræver nye helte, vendte Bowie ikke bare tilbage med et brag af en plade, han mindede os også om fordums styrke ved at transportere os alle tilbage til én af hans vigtigste og stærkeste perioder: Årene i Berlin i sidste halvdel af 1970'erne.

PROGRAMERKLÆRINGEN

Sammenlignet med *The Next Day* er *Blackstar* ikke tilbageskuende, snarere det modsatte, og på den måde kan man opleve pladen som forgængerens bedre halvdel, for hvor *The Next Day* var musikeren Bowies comeback, er *Blackstar* personen Bowies comeback. Her gør han nye musikalske landvindinger som i de store år i 1970'erne, og dermed levede han atter op til sin gamle programmerklæring, *Turn and face the strange*, som han sang i *Changes* på *Honky Dory* fra 1971.

Bowie var da færdig med at låne fra forbillederne og lægge sig i slipstrømmen af tidens tone, for nu skulle der søges nye veje ind i det ukendte og oprøvede på en lp, der også indeholdt en af hans mest elskede sange, *Life On Mars?*

På det tidspunkt havde han allerede udtænkt sit næste skridt: Han havde opfundet sit første – af mange, skulle det senere vise sig – alter ego og skrevet flere af sangene til *Ziggy Stardust*-lp'en, der blev hans helt store gennembrud i 1972, især båret frem af sangen *Starman*. Nu blev Bowie den største pop- og rockstjerne i hjemlandet England: Alle ville opleve den nye komet, som lød anderledes end tidens andre stjerner og tillige så spændende ud med sit orangerøde hår, makeup og farverige garderobe, der ikke stod tilbage for nogen filmstjernes.

David Bowie legede med sit udseende, og han udfordrede tidens gængse seksualitet og kønsroller. Han lod sig fotografere i kjole og fortalte en avis, at han var biseksuel. Det chokerede mange i datidens Storbritannien, hvor homoseksualitet havde været forbudt ved lov i England og Wales indtil 1967 og stadig var det helt frem til 1980 og 1982 i henholdsvis Skotland og Nordirland. At en populær sanger og musiker således "sprang ud", blev et lys i mørket for mange seksuelle minoriteter, og Bowie blev en rollemodel i adskillige sub-miljøer på såvel som uden for de britiske øer.

Hans mod, eventyrlyst og konstante gåen nye veje var også sød musik for den næste generation, som fra 1976-77 blev kendt som punks. Her fik Bowie nærmest royal status, for han gjorde tingene på sin måde og ville det anderledes: Han ville forandringen, og han ville noget nyt, akkurat som de unge ville. David Bowie havde allerede bevist det i en årrække op igennem 1970'erne, hvor han havde fornyet sig selv i ét væk, ja, nærmest fra plade til plade, og det kulminerede i tiårets sidste halvdel, hvor han som sagt slog sig ned i Berlin og udgav lp'erne *Low* og *Heroes*, hvis titelnummer blev en anden af hans mest elskede sange.

EVIGT INSPIRERENDE

Inden tiden i Berlin var han med sin rolle i *The Man Who Fell To Earth* også for alvor trådt ind i filmens verden, hvor han siden tryllebandt publikum – store som små – med sine mange forskellige roller; den ene dag som britisk major i *Merry Christmas Mr. Lawrence* i 1983, den anden som troldkongen Jareth i *Labyrinth* i 1986. Forinden havde han scoret nogle af sine allerstørste hits med *Let's Dance* og *China Girl* og var blevet allemandseje. Han glemte dog aldrig sit udgangspunkt og sin årlange kamp for anerkendelse, og derfor brugte han ofte sin egen succes til at hjælpe unge, fremadstormende talenter på vej, hvad enten det var musikere, skuespillere, forfattere, billedkunstnere eller noget femte.

David Bowies betydning er uvurderlig. Ikke bare i musikkens verden, hvor han igennem årtier måske har påvirket flere, end nogen anden musiker har, men også i film- og videokunst, litteratur, teater og billedkunst samt

inden for tøj, design og mode. Han fulgte med i det hele, havde fingeren på pulsen og var konstant sulten efter ny viden og indsigt. Derfor kom det ikke som den største overraskelse, da han i april 2015 løftede sløret for sit arbejde med *Lazarus*.

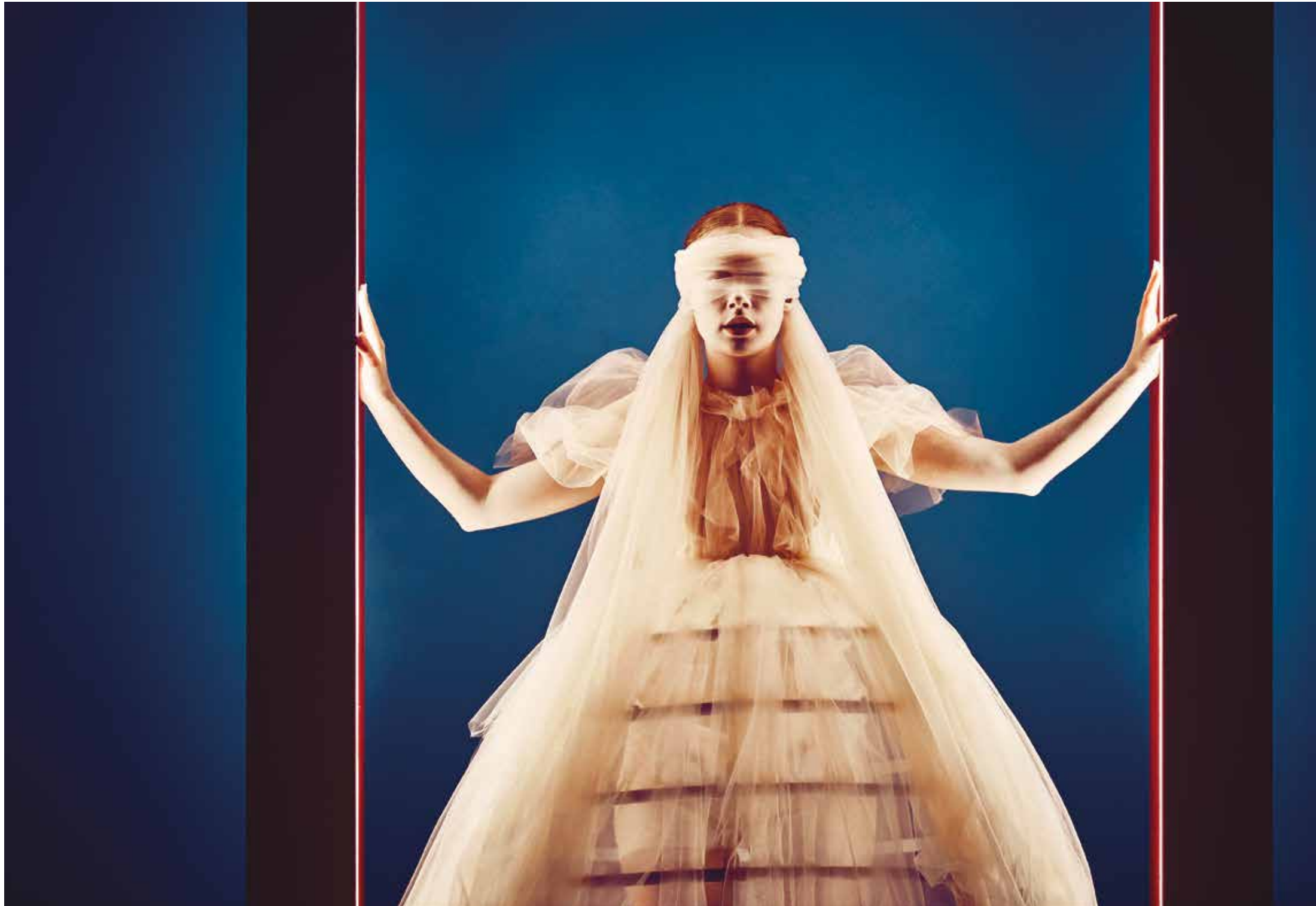
Han havde ved flere lejligheder tidligere spillet teater og især haft stor succes i hovedrollen som *The Elephant Man*, der blev opført i USA i 1980-81, men det var første gang, at han skulle være med til at skabe et teaterstykke. *Lazarus* blev også den eneste gang, men det var han ikke klar over, da han begyndte arbejdet med Enda Walsh. Det var han til gengæld på premiereaftenen i New York City den 7. december 2015, der blev David Bowies sidste offentlige "optræden", for godt en måned efter var han død. Manden som kom ned på jorden, og som mange opfattede som udødelig.

Det er han måske også, for det er næppe tilfældigt, at han på afslutningssangen på sin sidste plade valgte at sende en musikalsk hilsen til sin egen gamle sang med den – måske? – profetiske titel *A New Career In A New Town!*

Jan Poulsen er forfatter og har udgivet en række bøger, bl.a. *'David Bowie. Starman 1947-2016'* (Gyldendal, 2016), der er trykt i tre oplag.

Bjørn Fjæstad

This way or no way, you know I'll be free

Af **Enda Walsh**

Om samarbejdet med David Bowie

David Bowie havde rakt mig et dokument på fire sider, som jeg skulle læse, så vi kunne komme i gang med at drøfte den historie, vi ville skrive. Historien skulle indeholde hans sange og baseres på karakteren Thomas Newton fra Walter Tevis' roman *The Man Who Fell to Earth* – en rolle, som David var blevet berømt for at spille i Nicolas Roegs film. Til stede i rummet var teaterproducent og filmproducer Robert Fox og Davids højre hånd, Coco Schwab. Da jeg begyndte at læse de fire sider, var der meget stille i rummet.

Tidligere havde jeg følt mig meget rolig og afslappet, da jeg gik hen imod Davids bygning sammen med Robert – da vi stod i elevatoren – da den latterligt brede dør til kontoret blev åbnet, og Hr. David Bowie stod der. Han omfavnede mig, og det første han sagde til mig, var, "Du har været i mine tanker i tre uger." Vi satte os ned, og vi snakkede om mit arbejde (han havde læst alt), og om hvorfor jeg skrev, som jeg gjorde – og om hvilke temaer, der blev ved med at vende tilbage i mine stykker som en irriterende kløe. Hele den morgen og nu denne første time af vores første møde befandt jeg mig i en tilstand af afklaret selvtillid.

Det var først i det øjeblik, han sagde: "Det er her, jeg gerne vil begynde", da han skubbede de fire sider hen til mig, at jeg blev ramt af erkendelsen af, at jeg sad over for dette kulturelle ikon – den mand, som havde skabt så meget og påvirket så mange. Dette fantastiske geni, David Fucking Bowie. Jeg følte mig som et barn – og da jeg sad der og "læste" i stilhed – som et barn, der engang havde evnet at læse ord, men havde glemt, hvordan man læste. Jeg scannede den første side, og alt, jeg hørte, var støj – min egen usikkerhed, der skreg ad mig.

Jeg holdt op med at læse, tog en dyb indånding og læste fra første linje igen.

David havde kreeret tre nye karakterer rundt om Thomas Newton (det strandede rumvæsen, som tilsyneladende var udødeligt og i den grad sad fast). Der var en pige, som måske, måske ikke var virkelig, en "massemorder" ved navn Valentine og en kvinde, som troede, hun måske var Emma Lazarus (den amerikanske digter, hvis digt *The New Colossus* er præget på en plade i Frihedsgudindens fundament) – en kvinde i dette tilfælde, som skulle hjælpe og forelske sig i denne mest berejste af alle immigranter: Thomas Newton*. Om samarbejdet med David Bowie. Det centrale i disse fire sider var et enkelt, kraftfuldt billede. Thomas Newton skulle bygge en raket af byggeaffald. Hans sind, som var blevet yderligere svækket, skulle plage og lokke ham med drømmen om flugt, og i hans indespærring – i hans rum i dette store tårn – skulle Newton gøre et sidste forsøg på at slippe væk.

SÅ DET VAR DER, VI BEGYNDTE.

Vi talte om karaktererne og om temaerne i bogen. Om isolation og galskab og stofmisbrug og alkoholisme og om udødelighedens pinsler. Og vi talte meget om det smukke ved ubetinget kærlighed og godhed. Vi talte om karakterer, som oplever at miste kontrollen – om at historien glider over i mørk tristhed og hurtig vold, om karakterer, som har kedelige samtaler om snacks – om hverdagen, som pludselig forandrer sig og bliver til en græsk tragedie. Det overjordiske og det ordinære.

Under de første møder sad Coco stille og lyttede til os (indtil hun ikke kunne holde ud at lytte til os længere, måske!), og så spurgte hun: "Ja, men hvad sker der?" Det var et rimeligt spørgsmål og et spørgsmål, vi ville vende tilbage til – men der var vi ikke nået til endnu. Vi blev nødt til at få en fornemmelse af historiens temaer, stemning og verden. Handlingsforløbet

for en mand, som ønsker at forlade Jorden og bliver hjulpet af nogle og stoppet af andre – det stod der på de fire sider, og det skulle blive i vores historie – men historiens hændelser ville dukke op senere.

OG SÅ VAR DER SANGENE.

David rakte mig en mappe med tekster og cd'er, som han havde samlet. "Nogle af dem kender du." Det var en vildt mærkelig ting at sige. Vi skulle ud-tænke historien sammen, men indledningsvis ville han have mig til at vælge de sange, vi skulle bruge. Han havde sikkert levet med nogle af dem i åre-vis, og der må have været urokkelige associationer – måske ville det være nemmere for mig at lytte til dem upartisk ud fra et rent narrativt perspektiv.

Hans lyrik er ofte brudstykker, uigennemskuelige – så det handlede kun sjældent om at lytte til ordene og flette dem ind i handlingen. Det handlede om følelsen, rytmen og stemningen i de sange – og om at få karaktererne til at ride med på den bølge og nå ind til deres sjæl, hvor de gennem lyrikken kunne rejse til de underlige steder.

Vi talte om strukturen – om at historiens form var ituslået og en smule knust. Vi talte om et døende menneske og øjeblikkene før døden, og hvad der måske foregik i deres sind, og hvordan det skulle gengives på scenen. Vi begyndte med at tale om flugt, men vi endte med at tale om en person, som forsøgte at finde ro. Om at dø på en nemmere måde.

Newton skulle bruge sine sidste øjeblikke på at forsøge at standse et tyranniserende sind, som holdt ham i live. Rent fysisk betød det ikke noget for os, om han befandt sig på Jorden eller blandt stjernerne til sidst. Vi ønskede, at Newton – på sin egen måde – skulle finde ro.

Uanset hvordan et teaterstykke ender med at blive, så ender man altid med at tale om sig selv. David var afgjort den mest sublime forvandlings-kunstner og en af de bedste samarbejdspartnere nogensinde, en, som kunne føre sine kolleger i retninger, som de endnu ikke havde set, men for mig forblev han personlig i sit arbejde og talte i virkelig sandfærdige vendinger om, hvor han var i det øjeblik.

Lazarus havde for os begge sin egen stil, form og følelse. Det er en underlig, vanskelig og til tider trist drøm, som Newton skal gennemleve – men til sidst får han den fred, han søger.

*red. disse karakterer blev siden videreudviklet til de, som findes i det endelige manuskript til *Lazarus*.

Oversat til dansk af **Lise Holm**

Sara Viktoria Bjerregaard
Jacob Madsen Kvols

DAVID BOWIE

David Bowie udgav over 30 albums igennem sin halvtredsårige karriere i musikbranchen, heriblandt: *The Man Who Sold the World*, *Space Oddity*, *The Rise and Fall of Ziggy Stardust*, *Aladdin Sane*, *Diamond Dogs*, *Station to Station*, *Young Americans*, *Low* og *Heroes* med Brian Eno og Tony Visconti, *Outside* med Eno, *Heathen* og *The Next Day*, som høstede store roser verden rundt, og endelig i 2014 opsamlingen *Nothing Has Changed*. Bowie medvirkede som skuespiller i *The Elephant Man* på Broadway, og kan opleves i filmene *The Prestige* instrueret af Christopher Nolan, *The Man Who Fell to Earth* af Nicolas Roeg, *The Last Temptation of Christ* af Martin Scorsese, *The Hunger* af Tony Scott og *Merry Christmas Mr Lawrence* af Nagisa Oshima. I 2007 medvirkede han som sig selv i et anset afsnit af Ricky Gervais' serie *Extra* på HBO. Bowie blev i 1996 indlemmet i The Rock and Roll Hall of Fame og i 1999 blev han udnævnt som Commandeur dans L'Ordre des Arts et des Lettres. Musicalen *Lazarus* har sin urpremiere 7. december 2015. Den 8. januar 2016 på Bowies fødselsdag udgives albummet *Blackstar*, blot to dage efter 10. januar dør David Bowie.

© Gavin Evans

ENDA WALSH

Seneste værker inkluderer: *Arlington* (Landmark/Galway International Arts Festival); *Lazarus* (New York Theatre Workshop); *The Last Hotel* (Landmark/Wide Open Opera, Edinburgh International Festival, Dublin Theatre Festival, Royal Opera House, New York St. Ann's Warehouse); 3 installationer – *Kitchen*, *A Girl's Bedroom* og *Room 303* (Galway International Arts Festival); *Ballyturk* (Landmark/Galway International Arts Festival, Galway, Royal National Theatre, New York St. Ann's Warehouse)

Andre værker: *Once* (New York Theatre Workshop/West End/Broadway/Internationalt); *Penelope* (Druid, Irish Tour, Edinburgh, London, New York St. Ann's Warehouse); *The New Electric Ballroom* (Kammerspiele, München, Irland, London, New York St. Ann's Warehouse, Los Angeles, Australien); *The Small Things* (Paines Plough/Menier Chocolate Factory); *Bedbound* (Dublin Theatre Festival Traverse, Royal Court Theatre, Irish Rep New York); og *Disco Pigs* (Corcadorca, Verdensturné). Hans værker er oversat til flere sprog og er opført internationalt siden 1996. Han modtog i 2014 en æresdoktorgrad fra Galway University.

Kristine Marie Brendstrup
Isa Henningsen
Mathias Flint
Simon Mathew
Nanna Bøttcher

SANGLISTE

LAZARUS

LAZARUS

Blackstar
(2016)

IT'S NO GAME

Scary Monsters (1980)

THIS IS NOT AMERICA

Sang til filmen *The Falcon and the Snowman* (1985)

THE MAN WHO SOLD THE WORLD

The Man Who Sold the World (1970)

NO PLAN

Sang skrevet til musicalen *Lazarus* (2015)

Udgivet posthumt som single i forbindelse med David Bowies 70 års fødselsdag 8. januar 2017

LOVE IS LOST

The Next Day (2013)

CHANGES

Hunky Dory (1971)

WHERE ARE WE NOW?

The Next Day (2013)

ABSOLUTE BEGINNERS

Sang skrevet til filmen af samme navn (1986)

DIRTY BOYS

The Next Day (2013)

KILLING A LITTLE TIME

Sang skrevet til musicalen *Lazarus* (2015)

Udgivet posthumt som single i forbindelse med David Bowies 70 års fødselsdag 8. januar 2017

LIFE ON MARS?

Hunky Dory (1971)

ALL THE YOUNG DUDES

Sang skrevet til bandet Mott The Hoople (1972)

SOUND AND VISION

Brudstykker af nummeret *Low* (1977)

ALWAYS CRASHING IN THE SAME CAR

Low (1977)

VALENTINE'S DAY

The Next Day (2013)

WHEN I MET YOU

Sang skrevet til musicalen *Lazarus* (2015)

Udgivet posthumt som single i forbindelse med David Bowies 70 års fødselsdag 8. januar 2017

HEROES

Heroes (1977)

Kristine Marie Brendstrup
Isa Henningsen
Simon Mathew
Sofie Topp-Duus

HEINRICH CHRISTENSEN
Instruktør og oversætter

Heinrich Christensen er oprindeligt uddannet skuespiller fra Skandinavisk Teaterskole (1998) og siden som instruktør Statens Teaterskole i 2007. Han var oprindeligt medstifter af teatergruppen The Loyal Shakespeare Company og har på DR skrevet og medvirket i både *I Hegnet* og *P3 Guld*. Heinrich Christensen har skrevet og iscenesat forestillinger i Danmark og i udlandet, heriblandt *Café Zennep* på Teater Får302, som han modtog en Reumert talentpris for, *Så længe mit hjerte slår* på Odense Teater, *Midt om Natten* i Tivoli (og på turné), *Monicas Vals* på Malmö Stadsteater og *Camille Clouds* brevkasse på Mungo Park. På Det Kongelige Teater har Heinrich Christensen iscenesat *Frankenstein Genskabt*, *Pang!* og senest *Kong Arthur*, der har spillet både i Ulvedalene og i denne sommer på Moesgaard.

CHRISTIAN ALBRECHTSEN
Scenograf

Christian Albrechtsen blev uddannet scenograf fra Den Danske Scenekunstscole i 2015. Han har siden bl.a. stået bag scenografien til forestillingen *BETON* på Aalborg Teater, der vandt en Reumert som bedste forestilling i 2016 og *Drengen der ville være vægtløs*, som han i 2017 blev nomineret til en Reumert som Årets Scenedesign for sammen med forestillingerne *Sort Vand* på Betty Nansen og *Lang dags rejse mod nat* på Det Kongelige Teater. På Aarhus Teater stod Christian Albrechtsen bag scenografi og kostumedesign til *En kvinde uden betydning* i 2016 og til *Lyden af de skuldre vi står på*, der genopsættes i 2020, og for hvilken han modtog en Reumert for Årets Scenedesign i 2018. Siden har han skabt scenografi til forestillingerne *Sexpol* og *Sound of Music* på Aalborg Teater samt *Direktøren for det hele* på Odense Teater. Senest har han endvidere stået bag kunstinstitutionen *Ikon* på Statens Museum for Kunst i sommeren 2018.

MATHIAS HERSLAND
Lysdesigner

Mathias Hersland blev uddannet lysdesigner ved Den Danske Scenekunstscole i 2015 og har både før og efter arbejdet på både teater, koncerter og festivalproduktioner. På Aalborg Teater har han bl.a. lavet lys- og videodesign på bl.a. *Hamlet*, *Ronja Røverdatter*, *Bunbury*, *Das Ding*, *Aftenlandet* og den reumertnominerede forestilling *Drengen der ville være vægtløs*. Han har også skabt lys til *Stræber* på Teater Nordkraft og *Drømmen om Amerika* på Randers Egns-teater og i flere år været fast lysdesigner på Roskilde Festivalens Gloriascene. I 2017 stod han for lysdesignet på Aarhus Teaters *Lyden af de skuldre vi står på*, og modtog for det en Reumert for Årets Scenedesign. I sidste sæson stod han for lysdesignet på Aarhus Teaters opsætning af Lars von Triers *Dancer in the Dark* og kultmusicalen *The Rocky Horror Show* på Store Scene. Senest har Mathias Hersland lavet lysdesign til kunstinstitutionen *Ikon* på Statens Museum for Kunst.

REBEKKA LUND
Koreograf

Rebekka Lund er uddannet danser fra Iwanson International School Of Contemporary Dance i München og har arbejdet som danser og siden hen som koreograf på teater, opera, musicals, tv og film. Hun har været koreograf på Det Kongelige Teaters forestillinger *Saul og David* og *Human afvikling*. Derudover har hun koreograferet *Verdens lykkeligste folk* og *Emil fra Lønneberg* på Folketeatret, *Det er så det nye* på Teatret ved Sorte Hest, *Vi elsker og ved ingenting*, *Rock Ulven* og *Et Juleeventyr* på Aalborg Teater, *Lysistrate* på Den Fynske Opera, *Skattesagens helte af Off Off/ Produktion*, der spillede på Teater Grob og på Svalegangen, *Hair* på Oslo Nye Teater og *Det tabte land* på Vendsyssel Teater, som hun desuden var idékvinde bag og medskaber af og som efterfølgende blev nomineret til en Reumert. Hun er ydermere koreograf på genopsætningen af Aarhus Teaters reumertvindende forestilling *Lyden af de skuldre vi står på* i 2020.

SØREN GRAVERSEN
Kapelmeister

Søren Graversen er uddannet i musikvidenskab ved Aarhus Universitet og arbejder både som kapelmester, musiker, tekstforfatter og komponist, og har som producer udgivet flere albums. Som kapelmester og arrangør har han haft det musikalske ansvar på en lang række musikteaterforestillinger, heriblandt *En Kort En Lang*, *Svantes Lykkelige Dag* og *Jeg er sgu min egen* på Nørrebro Teater, *Sult* på Det Kongelige Teater, samt Kaizers Orchestras *Maestro* på Svalegangen, Nordkraft og Team Teatret. På Aarhus Teater var Søren Graversen kapelmester på *Nick Cave Teaterkoncerten*, der også spillede på Betty Nansen teatret og modtog en Reumert for Årets Forestilling 2007. I efteråret 2019 medvirker han i genopsætningen af *Troen & Ingen* på Svalegangen og Folketeatret.

LARS GAARDE
Lyddesigner

Lars Gaarde har igennem de sidste 25 år arbejdet som både freelance lyddesigner og tekniker hos Nordic Rentals, Vejle Musikteater, Fredericia Teater og for en lang række andre teatre og turne-forestillinger. Heriblandt *Yahya Hassans Digte*, *Aida*, *Grease*, *City Singler* og mange flere. Siden sommeren 2015 har han været fast lyd-designer på Aarhus Teater, hvor han bl.a. har stået for lyden på teaterkoncerterne *Imagine* og *American Spirit*, rockoperaen *Jesus Christ Superstar* og *Erasmus Montanus*, der modtog en Reumert som Årets Forestilling. Indenfor de sidste år har han lavet lyd på den reumertvindende musikforestilling *Lyden af de skuldre vi står på*, familieforestillingerne *Narnia* og *Den uendelige historie*, musicalen *West Side Story*, genopsætningen af *Erasmus Montanus* og senest *The Rocky Horror Show*.

Jacob Madsen Kvols

Simon Mathew

Jacob Madsen Kvols

Sofia Nolsøe
Sofie Topp-Duus

Business

Aarhus Teater har et stærkt samarbejde med erhvervslivet. Vi har et eksklusivt partnerskabsnetværk med en lang række virksomheder, der støtter Aarhus Teater og selv opnår fordele ved det.

Et partnerskab med Aarhus Teater kan tegnes i forskellige kombinationer sammensat efter navnene på vores sceners størrelse: Store Scene, Scala og Studio.

Har du lyst til at vide mere om vores partnerskabsnetværk, så se mere på aarhusteater.dk.

FONDE

Købmand Herman Sallings Fond
Otto Mønstedts Fond
CAC Fonden
Spar Nord Fonden
Nykredits Fond
Vilhelm Kiers Fond
Per og Lise Aarsleffs Fond
Aarhus Stiftstidendes Fond

STORE SCENE-PARTNER

Wahlberg Motion Design

SCALA-PARTNERE

IT Relation
Jydsk Emblem Fabrik
LINDBERG
OK
Stibo
Jyllands-Posten (mediepartner)

STUDIO-PARTNERE

Aarhus Havn
Advokatfirmaet Energi & Miljø
AURA Energi
BKI
Bravida Danmark
By Wirth
Carlsberg Danmark
C. F. Møller Architects
Clean Energy Invest
Cosmo Ejendomme

Crescendo
Danmon Group Systems
Danske Bank
DLA piper Denmark
Ejendomsselskabet Olav de Linde
Elbek & Vejrup
EL:CON
Enemærke & Petersen
FO-Aarhus
Handelsbanken
Harboe Skilte
Heyday
Holst, Advokater
Hustømmerne
Jyske Bank
Kvadrat
Malerfirma Dalsgaard & Co.
Mangaard Travel Group
Mariendal Electrics
Meyerdonationen
Nordea
Nykredit
Pedersen & Nielsen Automobilforretning
PwC
Scandic Aarhus City
Schouw & Co.
Spar Nord
Sparekassen Kronjylland
STARK
Systematic
Søren Jensen Rådgivende Ingeniørfirma

Sofia Nolsøe
Kjartan Hansen

LAZARUS

AF DAVID BOWIE + ENDA WALSH

INSPIRERET AF ROMANEN *THE MAN WHO FELL TO EARTH* AF WALTER TEVIS

Musik og sangtekster

David Bowie

Manuskript

Enda Walsh

Oversættelse og iscenesættelse

Heinrich Christensen

Scenografi og kostumedesign

Christian Albrechtsen

Lysdesign

Mathias Hersland

Koreografi

Rebekka Lund

Originale musikalske

arrangementer

Henry Hey

Kapelmester

Søren Graversen

Lyddesign

Lars Gaarde

MEDVIRKENDE

Newton

Jacob Madsen Kvols

Valentine

Simon Mathew

Girl

Sara Viktoria Bjerregaard

Elly

Sofia Nolsø

Michael / Det hvide kor

Bjørn Fjæstad

Maemi / Japansk kvinde /

Det hvide kor

Nanna Bøttcher

Zach / Det hvide kor

Kjartan Hansen

Ben / Det hvide kor

Mathias Flint

Teenagegirl 1 / Det hvide kor

Sofie Topp-Duus

Teenagegirl 2 / Det hvide kor

Kristine Marie Brendstrup

Teenagegirl 3 / Det hvide kor

Isa Henningsen

MUSIKERE

Kapelmester / piano / synth

Søren Graversen

Guitar

Søren Bigum

Bas

Henrik Poulsen

Trommer

Stephan Grabowski

Keyboard / trompet / guitar

Rene Damsbak

Saxofon

Jakob Wind Elvstrøm

Trombone

Mads Hyhne

Guitar

Mads Fogt

AARHUS TEATER

Teaterdirektør

Trine Holm Thomsen

Direktør

Allan Aagaard

Dramaturg

Hanne Lund Joensen

Produktionsleder

Line Bjergø

Producent

Ebba Bertelsen

Forestillingsleder

Anders Tinggaard

Regissør

Malene Knudsen

Bo Cornelius

Instruktørassistent

Mathias Hvidberg Jørgensen

Sufflør

Birgitte Hansen

Vocal coach

Erik Storm

Japansk sprogkonsulent

Miki Kikuchi

Japanske masker

Denise Conradi

Lysansvarlig

Martin Maagaard

Stefan Christiansen

Lydansvarlig

Lars Gaarde

Opbygningsansvarlig

Mathias Duus Schildt

Snedker

Jens Andersen

Rekvisitør

Ditte Marie Winther

Skræddersal

Anne Daa

Malersal

Liva Victoria Wagner Hinnerfeldt

Sminke/mask

Kira Stochholm Exe

Lydassistent praktikant

Marie Mälzer

Afviklingsansvarlig

Jacob Rosenberg

Afvikler Scenen

Jacob Rosenberg

Jakob Thau

Casper Lehmann

Alex Sørensen

Lysafvikling

Olivia Grenaa Pedersen

Martin Maagaard

Lydafvikling

Lars Gaarde

Christian Hartlev

Monitorafvikling

Mads Birkebæk

Nikolaj Lahn

Henrik Aargaard Paetau

Afvikling Sminke / mask

Signe Dagmar Herlevsen

Julaika Jooma Jensen

Påklæder

Janne Boisen

Pia Hougard Jensen

Forestillingsfotos fra
afsluttende prøver

Emilia Therese

Salg og Marketing

Emilie Brøgger Jensen

Presse

Morten Daugbjerg

Visual design poster

Yellow1.dk

Portræt af David Bowie

Gavin Evans

Programlayout

Jørn Moesgård

Premiere

Aarhus Teater

Store Scene

29. august 2019

Forestillingens varighed
Ca. 2 timer og 10 min.
inkl. pause

Forestillingen produceres
i samarbejde med

DET KGL. TEATER

Aarhus Festuge

Mikkel Rønnow efter aftale med
Robert Fox og Jones/Tintoretto
Entertainment og The New York
Theatre Workshop

Lazarus received its Off-Broadway
premiere at the New York Theatre
Workshop on 7 December 2015,
Jim Nicola, Artistic Director,
Jeremy Blocker, Managing
Director

Forestillingssponsor
WAHLBERG MOTION DESIGN

